

Омладинске ВЕСТИ

У Србији су припреме за I Конгрес завршене. Дворана Коларчевог универзитета преуђена је за 2000 посетилаца...

За сво време трајања Конгреса спрењено је хране у великој количини: преко 11.000 кг брашна, 420 кг масти, 4000 пасуља...

Антифашистичка омладина Македоније, Црне Горе и Словеније се спрема за II Конгрес, док се у Хрватској, Босни и Херцеговини спрема за своје I Конгресе.

Јуче је допутовала делегација бугарске антифашистичке омладине која ће учествовати на I Конгресу антифашистичке омладине Србије.

Делегати су донели са собом много примерака омладинских бугарских еднција, које су покљонили Централном одбору УСАОЈ-а.

Омладина Далмације је одржала на Хвару своју II облиасну Конференцију, којој је присуствовало око 1300 делегата из свих крајева Далмације...

На овој Конференцији је сплитска омладина имала најбоље резултате те је добила првазну заставу.

Централни одбор УСАОЈ-а упутио је захвално писмо Светском Омладинском Већу за примљене књиге и збир издања свих омладинских организација...

Лабуристички свеучилишни савез Велике Британије послао је сабрава Шекспирова дела са поавеом „У знак признања славној борби омладине Југославије“.

„Еурека“ — Савез омладинских организација Аустралије, израдио је план о новом систему рада за омладину и међу осталим је постављено и питање о побољшању услова за рад.

У СЛОВЕНСКОМ ПРИМОРЈУ

Друг Змај, борац у Бригади „Ивана Градника“ има 21 годину. Родом је из Церкљанских Гора и 22 месеца је партизан.

Био је први септембар. Око 9 сати изјутра, под топовском ватром прешао је II батаљон „Градникове“ бригаде у јуриш на бункер...

Дан се нагињао западу, када се друг Змај одлучио да под вођством друга „Тарзана“, команданта I батаљона ликвидира тај тврдокорно брањени бункер.

Студентске организације у свету врше на свим местима припреме за прославу Међународног студентског дана.

Национални студентски савез Енглеске израдио је план за лондонски митинг, емисије итд., а послао је такође материјал универзитетима у иностранству.

У Војводини омладина се је дала на посао желећи што пре да доведе у ред све што је окупатор при повлачењу уништио.

Радне чете из Кикинде отпочеле су оправку железничке пруге Кикинда—Мокрин преко Драгучинова. Преко 1500 омладинаца окупило се је на том послу.

У Новом Бечају организована је I радна бригада од 3000 омладинаца и омладинки.

Друга радна чета у Петровграду подигла је мост за 4 дана, док су стручњаци тврдили да је потребно 10 дана.

Омладина Београда, ослобођена свега онога што ју је био зезало годинама и није јој давало да слободно и несметано икаже сва своја хтења, бацила се полетно у нови живот. То оживљено деловање се испољавало на разне начине.

страшном митраљеском паљбом приближавало се бетонском зиду. Наћен је закљон, те су бацане ручне бомбе и сипани рафали из брзометки.

Изневада престаде огањ из бункера. Тајдн. Последњим скоком наши борци стоје усред бункера. Један тешки бацач, две лаке „Бреде“ и 15 пушака био је плен.

Међутим се непријатељска посада од 60—70 људи утврдила у једној кући поред цркви и отуд давала тврдокоран отпор. Рафал за рафалом је певао смртну песму и држело читаву улицу под непроходним огњем.

Када је Змај опешно положио, одмах се одлучио: узео је лаку „Бреду“, коју је запленио из првог бункера, скочио иза кошца јуришу напред цесте и осуо брзе рафале по окнима кућа, откуда су грмеле неки брзометки.

Та игра на ивици живота понавља се најмање десет пута. Испаливши неких десетак шаржера, Змајев митраљез наћедном затаји. Шта сада? Стреловитом брзином наће решење. Скочи за кошци, истурне другу из руку енглески „Брен“ и опет је на улицу. Тада зазвизди граната из тешке хаубице и доврши Змајево дело.

И НАШЕ ЈЕ НЕБО НАШЕ

Поред наших ескадрила (ескадриле „Сплитфајера“ и „Харкинеа“) које делују у саставу енглеског ваздухопловства, једна група наших ваздухопловаца отишла је у Совјетски Савез.

У тој групи ваздухопловаца је и Светозар Јадријац. Некада, за време бивше Југославије, он је био бродски „амалик“ (послужитељ) — последњи човек на броду.

Љубав према отаџбини, неутољива жеља да учествује у борби, да буде Титов војник, извршили су — као и код других — и код њега препород. За кратко време, он је савладао математику и енглески језик и завршио пилотску школу као први у рангу.

У ЧЕЛИЧНИМ ОКЛОПИМА КУРИР П ЧЕТЕ

У борбама на Брачу учествовала су свега два тенка. Један тенк се прво попео на узвишницу над

Супетром. За њим је ишла пешадија. Швабе су осуле на тенк кишу граната. Мислећи да за њим иде читава колона тенкова, уплашено почеше бацати црвене сигнале опасности. Спустијајући се низ једну стрмину тенк се заустави у једној рупи на цести.

Продирјући дубоко кроз непријатељску линију фронта друге чете је изгубила везу са батаљоном III бригаде.

Веза се морала успоставити. Од тога је врло често зависило успех висије, па и животи бораца.

Богдан Бијелић, омладинац из села Јањила код Босанског Петровца, обукао је униформу немачког војника и пренео пошту кроз куће у којима су били Немци.

НА ПЛАВОМ ЈАДРАНУ

Приликом ослобођења једног места на острву Брачу, наши борци су наишли на непријатељски бункер, што је затварао улаз кроз коју се морало пробити. Пред бункером је била чистина. Мали друг, бомбаш Мате, схвативши важност ликвидирања бункера, замолио је командира да му дозволи да сам бомбом испалине бункер.

У НЕПОКОРЕНОМ КРАГУЈЕВЦУ

За време борби за Крагујевац, у Паличули, једна група омладинца од 15—16 година напала је једну десетину Немаца. Успели су да их савладају. Када су се до зуба нпоружали непријатељским оружјем, јавили су се у војску.

ПО БРЛИМА МАКЕДОНИЈЕ

Повлачимо се од Кичева. Друг Павле, млади командант I батаљона легао је поред једног пушкомитраљеза. И не мисли да се закљони. Храброст у њему пламти. Не обазире се на пљусак куршума који спајају око

њего, забијајући се у земљу. Командант не престаје да сеје смрт по бесним балдистичким хордама. Падају један за другим слаге окупатора. Десет... двадесет... тридесет их лежи један преко другог. Али њега ранише на три места. Три тешке ране му одузимају снагу.

БОРАЦ - БОЛНИЧАРКА

Када је из Босне у Србију дошла Прва пролетерска дивизија, Драгица Милетовић отишла је у војску. Она је ишла с четом кроз бојеве и видала ране рањених бораца.

18 октобра у борбама за Београд из њене десетине је рањено и остало на положају 7 другова. Претила је опасност да непријатељ узме положај и да их убије. Она је остала на положају. Кроз три године ослободилачког рата то су чинили наши борци. То је учинила и Драгица Милетовић.

Као и Драгица Милетовић и Александар Милутиновић отишао је у војску.

Само у једној борби у Београду он је убио 7, а заробио 4 Немца.

УДАРНИЦИ

Мирко Греховац је родом из Крајине. Војник је у другој чети, другог батаљона, 3 Крајинске бригаде. У борбама за Београд његов вод за два сата побио је 40 Немаца а да није имао ни једног погинулог ни рањеног борца.

Симон Грегорчић: Изабране песме

Отсек за просвету при Претседништву Словенског народноослободилачког света (СНОС) издао је за стогодишњицу песничког рођења (15-X-1844) збирку и песмарицу његових песама, за сада мешовитих и мушких хорова.

Симон Грегорчић је песник Словенског Приморја. Његове песме су веран израз словеначке народне душе, богате доживљајима, пуне чврсте вере у лепшу и бољу будућност народа. Симон Грегорчић веровао је, да ће словеначки народ извојевати своју слободу и правичу, заједно са осталим словенским народима. То се данас и остварује кроз Неводно-ослободилачку борбу, под руководством маршала Тита.

ВЛАДИМИР НАЗОР

Непосредно после Божића, у сред зиме 1942 године, Владимир Назор дошао је у партизане.

Велики хрватски песник, стари 69-годишњи Владимир Назор — чије је ви убијен на силов одведен у партизане итд., итд., што се све лагало.

Назор је пошао путем јасно означеним у своје књижевном делу. О томе на једном месту у своје писму о Назору, пише подпредседник АВНОЈ-а Моша Пијаде: „До ста је било видети га у ма којој од толиких тешких ситуација Четврте и Пете офанзиве, или прогледати с њиме само мамо речи, па разумети све на овом песнику... Било ти је одмах јасно, како и зашто је у тако високој старости, тако нежна здравља и слаба тела, навикнут, на градску удобност, одлучио да крене у „шуму“, премда је држао да ни три месеца неће моћи издржати тежобе тог новог, непознатог партизанског живота. Отићи у шуму партизанима, пуку који се бори за слободу, дати за ту борбу макар нешто од себе! Можда страдати на самом покушају бегства, још пре него што узмогнеш дати први глас од себе из слободе, али бар својим труплом на међи мрака и светлости обележити свој протест, оградити се од мрачаштва и злочина, дати свој глас за будућност“.

С Врховним штабом и Владимир Назор започео је голготу Четврте и Пете офанзиве. Он је прошао од Петровца, преко Дрвара и Лиана, па преко Неретве, Пиве и Вучева до Сутјеске и Зеленигоре све латње и муке све величине — обруча смрти — како се каже у поменутом писму.

У тим тешким, славним данима настала је и његова збирка песама: „Пјесме партизанке“. Из ове збирке је и песма о Дрини, коју објављујемо. Ускоро ће Централни одбор УСАОЈ-а објавити и II издање те збирке песама.

Владимир Назор није само песник. Он је председник ЗАВНОХ-а и председник Јединственог народно-ослободилачког фронта Хрватске.

За самопрегор у великом ослободилачком рату нашег народа, одлуком АВНОЈ-а, Владимир Назор је одликован орденом „Народног ослобођења“.

ДВЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ

настале у отаџбинском рату

ЛИСТАЈ ГОРО, ЦВЕТАЈ ЦВЕЋЕ

Умерено и нараж

Омладино земље ове,
Збијајмо се у редове.

Збијајмо се брат до брата,
Да скинемо јарам с врата.

Збијајмо се друг до друга,
Борба више није дуга.

Сузама се бој не бије,
Но се врела крвца лије.

ПШЕНИЦА ЈЕ КЛАСАЛА

Весела

Владимир Назор

ДРИНА

Љута си, Дрино, груба и жестока,
И увек ти си крви жедна била;
Трпјела ниси бродове и газе
И кидала си везе, мост мрвила.

Ал ми ћемо те укротити. — Међе
На теби ћемо срушити, и двор
Градити нов на бијесу твој, да спона
Будеш нам чарста, нераздриешљива чаор.

На дожаку Дрине,
Ускрсни дан 1943

(Из збирке „Пјесме партизанке“)

КУЛТУРНЕ БЕЛЕШКЕ

Немачки завојевачи су испољили своје зверство, уништавањем и одношењем наших научних и културних добара и тековина. Код Повереништва за просвету Националног комитета ослобођења Југославије образована је Комисија за враћање свих тих тековина, које ће се још моћи спасити. Ту се ради о оним делима и стварима, које су нашим народима још пре одузете, као на пример: Дубровачки архив, Брижиски споменици, сликарство словенацких импресиониста.

Међу првим мерама које ће бити спроведене у дело је и надокнађивање уништеног стручног материјала и апарата нашем Медицинском факултету од Дабровачког и Сегединског факултета.

Наша јавност је још од пре рата била упозната са високим уметничким квалитетима руских филмова. Биоскопске су дворане биле премале да приме сву публику, која је хтела да их види. Данас постоје далеко повољнији услови за долазак и приказивање руских филмова. Већ сада се дају филмови снимани у току самог рата, који имају за садржину поједине значајне моменте из херојске отаџбинске војне. Ускоро ће се код нас давати II филмова, које је нашој војсци поклонила Руска војна мисија. Ових 11 филмова су снимани на српском језику.

С великим успехом се приказују следећи руски филмови: Љермонтов, биографија живота борбе и смрти великог руског песника, „Стаљинград“, филмска епопеја огромне победе Црвене армије над завојевачима и „Дуга“. У „Дуги“ је дат живот у једном руском селу за време окупације, страдање сељака који помажу партизане. Режијер Парештајн, главну улогу има Алисова, продукција Москва.

Сцена из филма „Дуга“

НА ПРВОЈ СКУПШТИНИ УДРУЖЕЊА ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ

Установљен је Суд части од пет чланова, који има за задатак да испита и расправи држање свих ликовних уметника под фашистичком окупацијом. Сви они који су издали основне националне интересе и основне принципе слободног уметничког стварања биће одстрањени из Удружења.

ЕТО ДЕН

(Из збирке „Пјесме партизанке“)

Лагано пузи уз јелик плавичаста зимска ноћ, по срзнуту снијегу гасе се немирне искрице, јаче свијетле ватре и њихов отсјев поиграва и пролиња се високо уз јеле оживљујући непомичну тамну четину, опору дивљачну четину са којом су се сељаци из низине тачко срођавали, ако им је већ служила и као простирка и као кров над главом. Смоласт мирис црногорнице, којим је била натопљена читава околина, потсјећао је на ледену пустињу дубоких снијегних гора и у избјеглим сељацима изазивао тугу за њиховим сеоским шумарцима пуним сунчаних пропанака, бијелих немирних топола и бреза, старих испуцалих хрстове и пријатних љескара који домаћински силазе до у саме њиве, пуни кривудавих путевака и овчијих трагова.

— Еј, планино, туго голема, студена гладна планино. Кроза шуму, између правих голих стабала, на све стране бора се ватре с помрчином, варљиво и несигурно поиграва и узмице жућкаста свијетлост, а студен се подмукло и доповски увлачи кроза сваку рупу (а рупа је безброј на све стране) немилосрдно проналази сваку мокру чералу, кратак прслук који не сиче до

паса, подеране чакшире. Студен јури за голишавом дјацом, збија их у колибе и око ватара, насрће и на саму ватру, увлачи се и у сан и најзд од ње не можеш више никуд побјећи.

— О, људи, браћо, опајам како ми се мрзне свака кошница.

Сприједом, до ватре, прж и прљн пламен, с леђа полијева студен. Неком приплана коса, неко трања поцрвјело чело и очи надувоне од јаре, час почне да смрди залањена чарапа, час се опет запали нечији капут или сукња, пуца у ватри јеловина и на све стране скачу јехе искре од којих ти доповски прогори капа, покривач или што друго.

Дријемо се уз ватру, почиње мучна борба између сна и студени. Озабла дјеца, не могући се згријати под провлаченим, отежалим и здравеним покривачима, кењају, често се буде или јечају у сну. Жене су скоро по сву ноћ будне, ложе ватру и покривају дјецу. А кад се најач већ смири, оне и доле сједе уз ватру, нијеме и занесене, и освијетљене тако огњем, чине се као неки давни заборављени мученици.

Стари Лука Обрадовић, остао сам са шесторо унукади, читаву ноћ сједи на пању уз ватру згурен под великом сукненом ваљаном, гуром и најјешта велике разгорјеле угарке, а кад се дјеца узмире и открију, он се, уздишући, споро диже с пања, шуља се у дубину колибе и покрива и тетови дјецу мучећи се да

их свију смјести испод два уска покривача. А кад стегну рана јутарња студен и ватра поблиједи, најмлађе унуче стаде тихо да плаче у сну. Стари се подиже, остаде за тренутак-два непомично стојећи као да ослушкује ил се нечем досјећа, а онда скиде са себе ваљину и пребаци је преко уснуле дјеце, па се још лаганије поврати на своје старо мјесто и остаде ту сво до дана згурен и дрхтурећи у жутој дотрајалој маји.

Следеће ноћи, непријатељ је, с чука испод планине, оплазио свијетлост високо у шуми и стео да гађа збјег из брдских топола. Народ, збијен и натрпан у тијесне колибе, са зебњом је очекивао сваку гранату.

Послије сваког потмулог и кратког пуцња у низини, граната се звиждучући приближавала збјегу, нагонећи људе да се, суздржавно даха, приближеју уз земљу очекујући удар и експлозију. А експлозија за експлозијом проламала се пр шуми око збјега, фијукали су комади распрснутих граната, ударали у стабла и звонцели по камењару. Уплашене жене, уздишући и вајкајући се, пртиле су своје прње, будиле дјецу и остављајући бајте бјегале уз јелик даље од пуцњава. Још нерасењена дјеца плакала су поскрћући у мраку преко камења и с муком прелазећи и јашући преко оборених трулих стабала по којима се била нахватала танка кора леда.

Бранко Ђопић

(Из биљежнице)

Мали лексикон

ТРАНСФУЗИЈА КРВИ

Трансфузија крви је старог датума. Још крајем Средњег и почетком Новог века људи су покушавали да врше трансфузију животињске крви. Међутим та је метода напуштена. Дуго се после у том правцу није ништа радило. Већа примена је покушана у Аустријско-италијанском рату 1866 године. У многим случајевима је успех био ванредан, док су олет и многи рањеници остајали иртваи, још на операционом столу. Лекари нису успевали да објасне у чему је била грешка и због тога је трансфузија крви, као важан, посебни подухват у медицини, била забрањена. Тек је носилац Нобелове награде проф. Ландштајнер пронашао у првим годинама XX-ог века, да се људи разликују по крви на четири групе: О, А, Б, и АВ групе. Међутим тај проналазак нашао је ширу примену. Истом за читаву деценију касније. Он је искоришћен за трансфузију крви на том принципу, да се приликом трансфузије даје крв исте групе истој групи. Захваљујући овом открићу, данас се врши трансфузија у огромном броју случајева. То се радило у време мира, а поготово у овом рату. Трансфузија крви се даје из два разлога. Први је: код многих загађених рана и других оболења, трансфузија је једно од најпознатих средстава за лечење. Други је од врло велике важности сада у рату, да се изоднади изгубљена крв и да се поврати живот рање-

Апарат за трансфузију крви

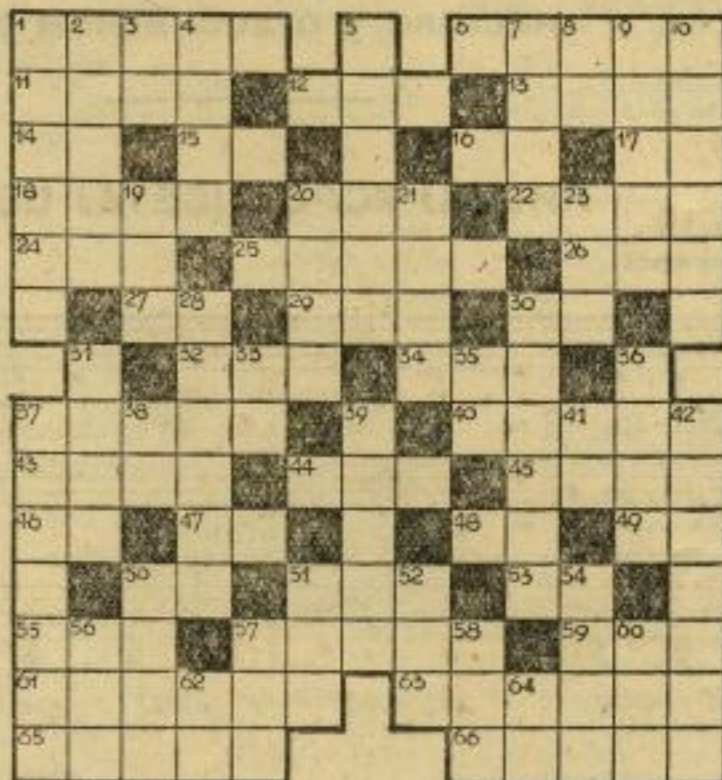
нику, који би услед губитка крви сигурно подлегао. Трансфузија се може да врши непосредно од човека на човека. У том случају је потребно да давалац буде присутан, после установљења да су обојица исте крвне групе, крај болесника. Болесник добија топлу крв, непромењену у своје жиле. Други начин, који се сада искључиво примењује је конзервисање крви. Познато је да се крв чим да би се то спренило, додју се извађених крви разне хемикалије или органски изаће из човечијег тела, брзо згрушава, екстракт. Најобичнији метода је додавање натријског цитрата. Та метода се користи сада у свима државама, па и код нас. Крв се узима у нарочите посуде, где се истовремено меша са натријским цитратом, затвара се херметички, да не дође ваздух споља, и чува на температури од плус 5 степени. Тако конзервисана крв се може да преноси на фронт и употребља се око месец дана након вађења.

ВОДОРАВНО: 1

највећи црногорски песник, аутор «Горског вијенца»; 6 пустињски, по-орски пас; 11 назива за Хомерово јунака Одисеја у римској поезији; 12 мучењем или патњом изазван осећај; 13 име генерал-лајнанта НОВЈ, Далчевића, команданта Ромије у Зап. Србији; 14 иницијали презимена и имена једног од најпознатих српских песника (1873—1901); 15 коњ (израз у народним песмама); 16 нота из солилазације; 17 лична заменица; 18 број; 20 купалиште и печилиште у Истону; 22 назив српског племена у Енглеској; 24 кратица за британске ваздухопловне снаге; 25 најчешћи израз за «двалећ»; 26 мушко име; 27 два једнака консонанта; 29 тон једнака гласовника (вокала); 30 кратица за «млађи»; 32 француски «лук» (фонетски); 34 назив радио-апарата који примају и одмах пишу вести великих новинских агенција; немачки светлост; 37 прича у којој се животињским бићима продају људске особине и из тог повлачи поука (знаменитијем); 40 највећа река у Молдавској ССР; 43 муслиманско мушко име; 44 име глумице Рине; 45 грал у Француској, на најчешћем делу Какила (фонетски); 46 два различита вокала; 47 врста играће карте; 48 лична заменица; 49 енглеско слово; 50 мера за површину земље; 51 женско име, име Карољиче, главне јунакиње Телстојева романа; 53 хемиска ознака за рениум (исто што и 16 водоравно); 55 мера за површину земље; 57 слава, прослава; 59 тишина; 61 мртви вуљак на источно-турској висоравни (у близини турско-иранско-руске границе); 63 шпанско женско име; 65 временски термин; 66 очишћен, умивен.

УСПРАВНО: 1 главни град Сједињених Држава Америке (фонетски); 2 део авиона 3 иницијали презимена и имена великог дубровачког песника («Дубравки», «Осман»); 4 исто што и 18 водоравно; 5 главни град ССР; 7 позив; 8 штап за билијар; 9 музички појам (хармонично спевање више тонова); 10 главни град Велике Британије; 19 кратица за «Антифашистичка фронта жена»; 20 краљевина у Предној Азији; 21 исламски бог; 23 страни назив за «уљен»; 28 орган државне власти (по злу познат у бившој Југославији); 30 продавац млека; 31 мноштво, множина; 33 египатско божанство; 35 двадесет и прво слово ћирилске азбуке, изговорено са својим самогласником; 36 припадник ироверопске групе народа у Зап. Европи; 37 главни град нове демократске федеративне Југославије; 38 предлог; 39 главни град Грчке; 41 исто што и 33 усправно; 42 главни град Ирана, познат по конференцији коју су одржали руководноци трију савезничких велесила (Черчил, Стаљин, Рузвелт); 50 оруђе; 51 женски глас; 52 поздрав код старих Римљана; 54 назив арапских племенских главара;

Укрштене речи

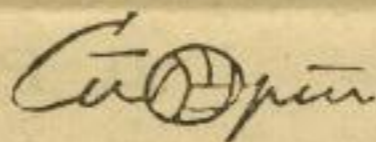

56 врст папиге; 57 без игде икога, самцит; 58 узвик у разговору путем телефона, 60 римска божица срубе, гнава; 62 хемиска ознака за рутенијум; 64 иницијали напредног српског просветитеља народа, писца дела «Умовање здравога разума».

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ из броја 15 «Омладине»

Водоравно: 1 Јосип Броз-Тито; 12 ос; 13 Талисад; 14 Р(один) С(лаво)ко; 15 Сар; 17 Дебар; 18 «Ким»; 19 уз; 21 дам; 22 По; 23 фазан; 26 канон; 28 севадх; 29 Черчил; 30 трење; 32 циони; 33 ла; 34 мар; 36 Э (игмунд) Н(оваковски); 37 љут; 39 казан; 41 арс; 43 И(во) Р(убин); 44 Молотов; 46 ак; 47 Нада; 48 ара; 49 исти.

Усправно: 1 Јосиф Стаљин; 2 оса; 3 И(љф) П(атров); 4 пад; 5 Блед; 6 Рибар 7 осам; 8 зар; 9 Т(ито) Д(орчик); 10 три; 11 османлијски; 16 Рузвелт; 18 кончана; 20 задња; 22 Париз; 24 аер; 25 нае; 26 кец; 27 оин; 31 Назор; 34 мала; 35 Рата; 38 ура; 39 ко; 40 но; 42 рат; 44 М(ихановић) А(нтун); 45 ви.

19 и 20 августа одржала се у Чрномљу, у Словеначкој, прва велика спортска приредба на ослобођеном територију. Такмичило се у гађању, бацању бомбе и трчању. Ево неколико резултата: у гађању на 200 метара највећи успех имао је друг Јернеј Бешковник, који је постигао 310 од 500 бодова. Бомбу је најдуже бацио друг Ибро Ибраимовић: 34,22 м. У трчању на 1500 м. победио је друг Владимир Зего; дошао је на циљ за 7,51 минут. У трчању на 100 м. достигао је најбољи резултат друг Поточник: 12,4 секунде. Пливање је дало добре резултате. Победио је Иво Пасковић, који је препливао 100 м. у 1 мин. и 19 секунди. За девојке је била одређена пливачка пруга од 50 м. Победила је другарица Олга Веран са временом 58,5 секунди. Приредба се завршила делењем диплома, шаљивим спортским тачкама и митингом.

РАТНИ ХУМОР

ОГЛАС У НОВИНАМА

Љотићевац, по занимању индустријалац, дао је у «Ново Време» овај оглас: «Изгубио сам новчаник са сликама председника Недића, вође Љотића и сто хиљада динара. Поштеног налазача молим нека новчаник и слике задржи, али нека ми врати сто хиљада, јер су ми биле мила успомена».

ИЗ «ЈЕЖА»

Паника међу кокошима

— Бјеките, иду четници —

(„Дивизијске новости“ VII ударне дивизије.)

ПУТ КРОЗ ЖИВОТ једног «ново-европљанина»

Дјетњство

Одој

Плаћа

Пензија

JEZ

ШТА ЈЕ ТО?

Испод земље седе
Без вретена преде
Само свјалу спрема
А предња нема

(Гебелсова пропаганда.)

(Из омладинских видних новина једнога квартa у Београду.)

КАКО ЈЕ ЋИРА ТЕРАЈУЋИ КРАВУ ИСТЕРАО — ВОЛА

Цртежи Иве Кушњика

Усред рада утрчао одборник и јавља: — Нестала нам крава Жућа, јест, тако ми здравља!

Трчи Ћира с друговима да је свуда траже; кукурузи краву крију њено звоно каже.

Нађоше је, а без звона, мирну, жољну хране. Клепетуша ипак звони, али с друге стране!

Чувавац се тамо скрио с клепетушом, зна се — да помисли одмах свако: — Ништа, крава пасе.

Ћира прича: — Ту је Жућа била усред њива. Али нисмо знали да се тај во крај ње скрива.